

Biserica Ortodoxă este o comunitate de credință creștină. Creștinii ortodocși sunt organizați în biserici ortodoxe naționale autocefale (greacă, rusă, română, sârbă etc.), însă aflate în comunitate de credință cu Patriarhatul Ecumenic al Constantinopolului. Prin număr de credincioși, ortodocșii formează în lume a doua comunitate creștină, după Biserica

bisericile autocefale ale creștinismului ortodox. Majoritatea românilor aparțin Bisericii Ortodoxe Române, dar biserica are și credincioși de alte naționalități (romi, ucrainieni, etc.). Numai în România, numărul credincioșilor ortodocși este, potrivit recensământului din 2002, de 18.817.975, deci 86,8% din populația țării

Numele ortodoxiei vine din limba greacă, de la *opθo* (*ortho* - drept, corect) și *doxa* (doxa - învățătură, cunoaștere), traducându-se deci prin „dreaptă învățătură”. Este de menționat că și celelalte biserici creștine își consideră propriile învățături ca fiind drepte sau chiar singurele drepte.

Bisericile Ortodoxe Răsăritene reunesc astăzi o parte importantă a credincioșilor creștini. Istoric și cultural, ele sunt purtătoare ale unei tradiții bogate, dezvoltate de-a lungul a două milenii de viață creștină într-o largă zonă geografică.

Fundamentele teologiei creștine ortodoxe, ca și ale celei catolice, au fost stabilite în primele șapte concilii ecumenice, ținute între secolele al IV-lea și al VIII-lea. Din motive politice, geografice, culturale, și religioase, biserica occidentală (catolică) și cea răsăriteană (ortodoxă) s-au separat formal în 1054 prin Marea Schismă. Ca urmare a acestui eveniment, atât Biserica Ortodoxă, cât și cea Catolică se consideră a fi singura biserică universală (catolică) și apostolică, ca și depozitara credinței corecte (ortodoxia). Spre deosebire de biserica romană, ce pune accentul pe universalitate (catholicism), cea ortodoxă pune accentul pe puritatea credinței, de unde diferența de nume. Bisericile ortodoxe consideră că au la bază succesiunea apostolică neîntreruptă începută de la apostoli. Bisericile Ortodoxe ale celor șapte Sinoade Ecumenice au la bază Vechiul și Noul Testament. Ele sunt conduse de Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, „Păstorul cel bun”, care îndrumă credincioșii, mădularile vii ale Bisericii, pe calea spre mântuire. Bisericile Ortodoxe ale celor șapte concilii recunosc un același Dumnezeu treimic, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, întreit în persoane, dar unul în ființă, Dumnezeu atotputernic, preexistent lumii și complet independent în raport cu orice, deosebindu-se astfel fundamental de religiile naturale, în care dumnezeul / dumnezeii iau naștere într-un univers preexistent.

Sfintele Taine lăsate Bisericii Sale de Mântuitorul Iisus Hristos sunt în număr de șapte. Ele îmbrățișează toate nevoile sufletești ale credincioșilor creștini pe calea cea nouă trasată de El, ca și toate nevoile Bisericii creștine pentru propagarea în lume a operei Sale mântuitoare:

Prin Taina Sfântului Botez, individul este introdus în sânul comunității creștine spălându-se de păcatul strămoșesc (dacă este mic) și de toate celelalte păcate făcute până în într'acea clipă (dacă este mare).

Prin Taina Ungerii cu Sfântul Mir (taină), celui ieșit din baia Sfântului Botez i se împărtășește Sfântul Duh spre întărire și progres pe calea virtuților creștine

Prin Taina Sfintei Euharistii credinciosul împlinește cuvântul lui Iisus Hristos: *Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu... Beți dintru acesta toți, acesta este Sângele Meu...* (Matei 26,

26-28) căci *dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi* (Ioan 6, 53).

Prin Taina Pocăinței credinciosul care a călcat legea morală creștină cuprinsă în învățătura evanghelică are putința de a se ridica iarăși pe planul spiritual înalt pe care se găsea mai înainte de păcat

Prin Taina Sfântului Maslu, credinciosul capătă iertarea păcatelor și vindecare de suferințele sufletului și trupului

Prin Sfânta Taină a Nunții se întemeiază familia creștină și se pun bazele traiului după voința lui Dumnezeu prin dobândirea de prunci și perpetuarea neamului omenesc și întrajutorarea soților spre mântuire și, în fine,

Prin Taina Preoției, sunt unși aceia dintre credincioși, care voiesc și sunt considerați capabili să devină propagatori ai operei Mântuitorului Iisus Hristos în lume și împărtășitori ai Sfântului Duh.

Care sunt punctele principale care ne despart de catolici ?

Invataturile principale care ne despart dogmatic si canonic de catolici sunt :

1 - Intai este **filioque**. Ei zic ca Duhul Sfânt purcede si de la Tatal si de la Fiul. Aceasta greseala dogmatica este cea mai grea. Sfântul Evanghelist Ioan spune ca Duhul Sfânt purcede de la Tatal si este trimis in lume prin Fiul. (Ioan)

2 - Al doilea este **suprematia papala**. Papa este considerat de ei capul suprem al Bisericii crestine, adica locțiitorul lui Hristos pe pamant ! Mai mare decat toti patriarhii ! Ceea ce n-a facut Biserica Universala. Mandrie draceasca. Papa se numeste urmasul Sfântului Petru !

3 - **Infailibilitatea papala**. Ei zic ca Papa nu poate gresi ca om, in materie de credinta, cand predica el, ceea ce este iarasi o dogma noua respinsa de Biserica Ortodoxa.

4 - Al patrulea este **purgatoriul**. Ei zic ca intre Rai si iad ar fi un foc mare unde sta sufletul cateva sute de ani si se curata, apoi se duce in rai. Nu scrie in Sfânta Scriptura asa ceva; nu-i prevazuta nicaieri aceasta invatatura.

5 - **Azimile**. Ei nu slujesc cu paine dospita, ci cu azime, ca evreii.

6 - Catolicii mai au o dogma noua : **imaculata conceptie**. Ei zic ca Maica Domnului ar nascuta de la Duhul Sfânt. Nu-i adevarat. Este nascuta in chip firesc din dumnezeiestii Parinti, Ioachim si Ana, ca rod al rugaciunii.

7 - Au **substantialitatea**. La sfintirea Sfintelor Daruri, catolicii nu fac rugaciunea de invocare a Sfântului Duh, cum facem noi la Sfânta Epicleza. Ei zic ca Darurile se sfintesc singure, cand se zice : **Luati, mancati ...** si celelalte. Nu au rugaciunea de pogorare a Duhului Sfânt, peste Daruri.

8 - Celibatul preotilor; **preotii catolici nu se casatoresc. Sunt celibatari, impotriva Sinoadelor Ecumenice, care au hotarat ca preotii de mir sa aiba familie.**

9 - Ei au si **indulgentele papale**. Alta ratacire. Papei, daca ii dai parale multe, poti sa faci oricate pacate, te iarta, te dezleaga. Sfintii lor au prea multe fapte bune, n-au ce face cu ele, le da papei, iar el vinde aceste merite prisositoare spre iertarea pacatelor oamenilor care nu au destule fapte bune.

10 - Si mai este un punct important : **mirungerea**. Catolicii nu miruiesc copiii imediat dupa Botez, ci la sapte-opt ani si numai arhieriei ii miruiesc.

Noi avem liturghiile constantinopolitane ale Sfântului Vasile cel Mare, Grigore Dialogul si Sfântul Ioan Gura de Aur, iar catolicii au liturgia romana si cea ambroziana.

